

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om mælkekontrol.

(Lovforslaget (nr. 125) findes i tillæg A. sp. 1457, fremsættelsen i tidenden sp. 3498).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om levnedsmidler m. m.

(Lovforslaget (nr. 128) findes i tillæg A. sp. 1475, fremsættelsen i tidenden sp. 3496).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Selv om det første af de lovforslag, der her er til behandling, vel i fuldt så høj grad berører landbruget som det forslag, der for nylig blev drøftet, skal jeg i hvert fald bestræbe mig for ikke at komme ind på store landbrugsproblemer af den grund.

Det er nu mere end 30 år siden, vi gennemførte en lovgivning, hvorefter det største tal af konsummælksforbrugere kunne købe mælk fra dyrlægekontrollerede besætninger. Det har i den lange årrække udviklet sig på den måde, at det snart gælder de allerfleste husstande i Danmark. Dog er det således, at man i henhold til bemærkningerne til lovforslaget stadig regner med, at 15-20 pct. endnu er uden for denne mulighed. Det er det, dette lovforslag fra landbrugsministeren tager sigte på at ændre, og jeg takker ministeren for lovforslaget; jeg synes, tiden må være inde til, at det gennemføres.

Jeg kan dårligt lægge skjul på, at jeg ved gennemlæsning af forslaget og bemærkningerne hertil på et par områder har fået visse betænkeligheder. Det forekommer mig, at det er lidt af en mangel, at der ingen mulighed er for at dispensere, og det skal der måske heller ikke være, men der henvises til, at det skulle være lettere at gennemføre denne kontrol efter den om sig gribende mejerirationalisering i disse år. Nu tvivler jeg personligt på, at man til 1. oktober 1967 virkelig har nået at dække alle områder i landet; jeg er en lille smule bange for, at man i nogle tyndt befolkede egne

af landet faktisk får vanskeligt ved at købe mælk.

Allerede nu er der mejerier, som ikke har gnist af økonomisk interesse i salg af konsummælk, men alligevel sælger mælk på den måde, at den kan afhentes på mejeriet eller udleveres af de mælkekuske, som bringer mælken fra landmanden til mejeriet, sådan at de får en spand med tilbage. Jeg er tilbøjelig til at tro, at når vi gennemfører denne kontrollov, vil disse mejerier i en vis udstrækning helt holde op med at sælge konsummælk, og hvis konsummælkmejerierne så ikke vil betjene de meget tyndt befolkede områder, skabes der i virkeligheden en noget vanskelig situation. Jeg ved ikke, om det problem er så alvorligt, som jeg måske tænker mig, men jeg håber, vi kan se på det i det udvalg, som bør nedsættes til behandling af dette lovforslag.

Der er en anden ting i lovforslaget, som jeg ikke i første omgang havde hæftet mig særligt ved, men jeg har for nogle dage siden haft en henvendelse fra en del landmænd, som i øjeblikket leverer konsummælk og har dyrlægekontrollerede besætninger. De var ikke tilfreds med, hvad de måske ellers burde være, at kommunerne skal overtage hele udgiften, således at mejerierne og landbruget lettes for den udgift, de hidtil har haft til dyrlægekontrollen. Det er jo et meget lille beløb, det drejer sig om og kan dreje sig om for den enkelte landmand, men disse landmænd, var bange for, at det i den øvrige befolkning skulle komme til at stå sådan, at de for de få kroner, det drejer sig om, fik smuglet lidt ekstra landbrugstilskud ind ad bagdøren. Nu ved jeg ikke, om landbrugsministerens forslag betyder en forenkling, i så fald kan udgiften måske indvindes ad anden vej, men ellers ville jeg dog gerne, at vi så også på dette forhold. Jeg synes ikke, at der er så megen rimelighed i, at vi lægger flere udgifter over til kommunerne på dette område.

I øvrigt kan jeg tilsige mit partis velvilige medvirken til gennemførelse af dette lovforslag.

Det andet lovforslag, forslaget vedrørende levnedsmiddelkontrol, er jo i virkeligheden kun en helt naturlig følge af, at man gennemfører en ny mælkekontrollov. Det følger ganske af sig selv, at denne æn-